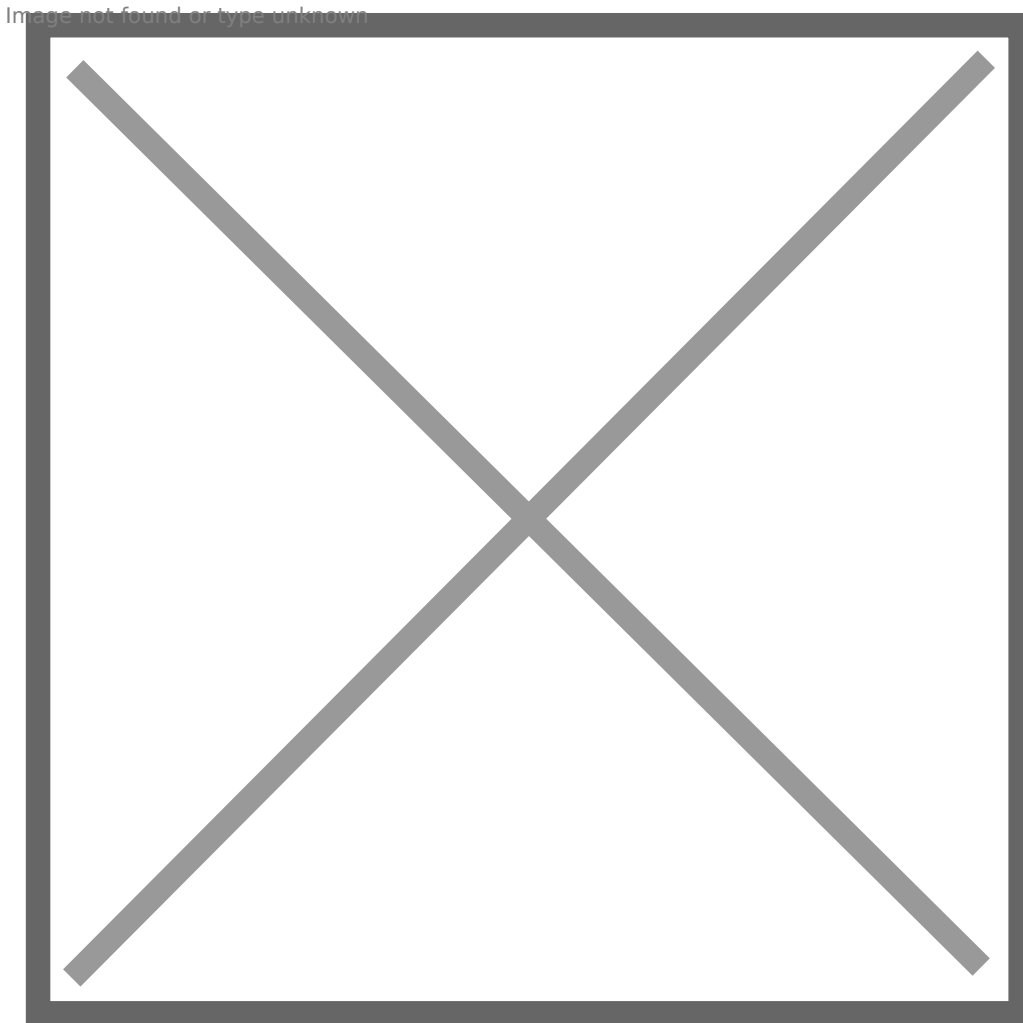

Таанний сокинликка сабаб бўлади | Тазкия дарслари (346-дарс)

19:00 / 20.09.2025 673

نُنْكَيْ مَلَمَلَسَوِ هَلَعُ هَلَلِ اِلَّصِ هَلَلِ اِلْوُسَرِّ نَا؛ تَلَاقُ اَهْنَعُ هَلَلِ اِيضَرَ شَعْنَا عَن
مَالِكُ بُمَلَكْتِي نَاكُهُ نَكَلَو؛ دَاوُوِي ذِمْرَتِ لَو اَوْنَا حِي شَلَا هَاوَرُ؛ مَكْدَرَسَكْ ثِي دَحْلَا دُرْسِي
هَلَلِ اِسَلَجْ نَمُ هُطْفَحِي لُصَفُ هُنْبِي

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам гапни сизларга ўхшаб шошилиб гапирмас эдилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилишган. Термизий:

«Лекин у зот гапни бўлиб-бўлиб гапирардилар. Олдиларида ўтирган одам илиб олар эди»ни зиёда қилган.

дедилар».

Икки шайх ривоят қилишган.

أَن يَسْنَ آمَوِ، يَجْسَمُ لَأَدَّهٖ فِي هَلَلِ دُبْعُ نُبُّ بَدْنُجٍ أَنْ تَدَّحُ؛ هُنَّ هَلَلِ يَضَرُّ نَسْحَ لَلِ نَعِ
هِيَ لَعُ هَلَلِ لَّصِدْ هَلَلِ لُوسَرِ يَلَعَبَدُكُ بَدْنُجٍ نُوكَيِّ نَأَى شُخْنَ آمَوِ، أَنْ تَدَّحُ دُنْمُ
لُجَرُ مَكَلْبَقِ نَأَكُ نَمِي فَنَأَكُ «: مَلَسَوِ هِيَ لَعُ هَلَلِ لَّصِدْ هَلَلِ لُوسَرِ لَأَقِ؛ لَأَقِ مَلَسَوِ
هُ هَلَلِ لَأَقِ، تَأَمَّ يَتَّحُ مَدَلَأَقِرَ آمَفُ، هَدَيِ أَوْبُ زَحَفِ أَنْ يَكْسَدَّحَ أَفَعَزَجَفُ، حُرْجُوبِ
يُرَاحُ بَلَأَ هَأَوِرِ. «: هُنَّ هَلَلِ لَعُ تَمَّ رَحِ، وَسُفَنَبِ يَدْبَعِ يَنَرَدَابِ: يَلَأَعَتِ

Ҳасан розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бизга Жундуб ибн Абдуллоҳ ушбу масжидда ҳадис айтиб берган. У бизга ҳадис айтиб берганидан буён унутганимиз йўқ. Жундуб Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга нисбатан ёлғон гапирган, деб қўрқмаймиз ҳам. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Сиздан олдин ўтганлар ичида бир жароҳатланган киши бўлган эди. Бас, у чидамади. У пичоқни олиб, қўлини кесди. У ўлгунича қони тўхтамади. Шунда Аллоҳ таоло:

«Бандам шошилиб, ўзини ўлдирди. Унга жаннатни ҳаром қилдим», деди», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

مَلَسَوِ هِيَ لَعُ هَلَلِ لَّصِدْ يَبْنَلِ نَعِ؛ هُنَّ هَلَلِ يَضَرُّ هِيَ بَأَعِ نَعِ دَعَسَ نُبُّ بَعُ صُمِّ نَعِ
مُكَا حَلِ أَوْدُودِ وَأَبَأَ هَأَوِرِ. «: رَخِ لَلِ مَعِ يَفِ لَأَلِئِئِ يَشْرُكُ يَفِ دَوُّتِ لَأَقِ؛

Мусъаб ибн Саъддан, у отаси розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ҳар бир нарсада шошилмаслик яхшидир. Илло, охират ишида ундай эмас», дедилар».

Абу Довуд ва Ҳоким ривоят қилишган.

سُ «: لَأَقِ مَلَسَوِ هِيَ لَعُ هَلَلِ لَّصِدْ هَلَلِ لُوسَرِ يَلَعَبَدُكُ بَدْنُجٍ نُوكَيِّ نَأَى شُخْنَ آمَوِ، أَنْ تَدَّحُ دُنْمُ
نَمَ أَعُجَ نِي رُشَعِ وَهَسَمَخُ نَمُ عُجَ دَأَصَتْ قِ أَلِ أَوْ حَلِ أَلِ صَلِ تَمَّ سَلِ أَوْ حَلِ أَلِ صِلِ دَهَلِ
عُجَ دَأَصَتْ قِ أَلِ أَوْ دَوُّتِ لَأَقِ نَسْحَ لَلِ تَمَّ سَلِ «: هُظْفَلَوِ يَزِمَّرْتِ لَأَوْدُودِ وَأَبَأَ هَأَوِرِ. «: هُوْبُّ نَلِ
«: هُوْبُّ نَلِ نَمَ أَعُجَ نِي رُشَعِ وَهَسَمَخُ نَمَ

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Солиҳлик йўли, солиҳлик ҳайъати ва иқтисод нубувватнинг йигирма беш жузидан биридир», дедилар».

Абу Довуд ва Термизий ривоят қилишган.

Термизийнинг лафзида:

«Гўзаллик ҳайъати, шошмаслик ва иқтисод нубувватнинг йигирма тўрт жузидан биридир», дейилган.

هُلِّلَ الْيَّصِدَ هَلْ لَأُلُوسَرَ لَأَقَفَ، يَنْمَحْرَأُو يَلْ رَفْعُ الْمُهَلَلِ: لَأَقَفَ، يَّصِفُ لُجَرَ لَحَدَوُ
هُلَّهْ أُوهُ أَمَبَ هَلْ لَأَدَمَحَافَ، تَدَعَقَفَ تَيَّصَ إِذَا، يَّصُومُ أَلْهَيْ أَلْجَعَعُ: مَلَسَ وَهَيْ لَع
يَلَع يَّصَوَ، هَلْ لَأَدِمَحَفَ، كَلَدَدَعَبُ رَخْ أَلْجَرَ يَّصُومُ مَثَلْ: لَأَقَ، «هُعْدَا» مَثَلْ، يَّصِغَلَّصَوَ
أَلْهَيْ أُوهُ: مَلَسَ وَهَيْ لَع هَلْ لَأَصُومُ يَّصُومُ هَلْ لَأَقَفَ، مَلَسَ وَهَيْ لَع هَلْ لَأَصُومُ يَّصُومُ لَأ
«بَجَّتْ عُدَا يَّصُومُ لَأ».

«Бир киши кириб, намоз ўқиди. Сўнгра:

«Аллоҳим, мени мағфират қилгин, менга раҳм қилгин», деди.

Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

**«Эй намозхон, шошилдинг. Намоз ўқиб ўтирганинда, Аллоҳга У
Зотга муносиб ҳамд айтгин. Кейин менга салавот айтгин. Сўнгра дуо
қилгин», дедилар.**

**Ундан кейин бошқа одам намоз ўқиди. У Аллоҳга ҳамд ва Набий
соллаллоҳу алайҳи васалламга салавот айтди. Шунда Набий
соллаллоҳу алайҳи васаллам:**

«Эй намозхон, дуо қил, ижобат қилинасан», дедилар».

بُجَّتْ سُوَيْ: لَأَقَ مَلَسَ وَهَيْ لَع هَلْ لَأَصُومُ يَّصُومُ لَأَدَمَحَافَ، تَدَعَقَفَ تَيَّصَ إِذَا، يَّصُومُ أَلْهَيْ أَلْجَعَعُ: مَلَسَ وَهَيْ لَع
هُلَّهْ أُوهُ: مَلَسَ وَهَيْ لَع هَلْ لَأَصُومُ يَّصُومُ هَلْ لَأَقَفَ، مَلَسَ وَهَيْ لَع هَلْ لَأَصُومُ يَّصُومُ لَأ
«بَجَّتْ عُدَا يَّصُومُ لَأ».

Абу Ҳурайрадан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Сизнинг бирингиз модомики шошилиб, «Дуо қилдим, ижобат бўлмади», демасагина, унга ижобат қилинади», дедилар».

Тўртовлари ривоят қилишган.

هُلَلَا لَصَدَّ هَلَلَا لُؤْسَرَّ يَلَعَدُوَّةِي لَانْمُ طَهَّرَلَحَد: تَلَاقَ اَهْنَعُ هَلَلَا يَضَرَّ شَيْءًا نَع
هُنَّ عِلَلَاوُ مَّاسِلَا مُكِّيَلَعَو: تَلُوقَ اَهْتَمَّهَفَ، كَيْلَعُ مَّاسِلَا: اُولَاوَقَ مَّسَوَّهِيَلَع
قَوْرَلَا بَخِي هَلَلَا نِإف، شَيْءًا اَيَّ اَلَهَمَّ: مَّسَوَّهِيَلَعُ هَلَلَا لُؤْسَرَّ لَاقَ
تَلُوقَ دَقَّ: لَاقَ؟ اُولَاوَقَ اَمَّ عَمَّسَتَ مَلَوَّأ هَلَلَا لُؤْسَرَّ اَيَّ: تَلُوقَ، «هَلَلَا رَمَّ اَلَا يَف
يَذْمُرَّتَلَاوَنَاخِي شَلَا هَاوَر». «مُكِّيَلَعَو

هُلَلَا لَصَدَّ هَلَلَا لُؤْسَرَّ لَاقَ، مُهْتَمَّهَفَ، شَيْءًا عَمَّسَفَ: مَلَسُمَلَّهِي اَوْرَيَفَو
هُلَلَا لَزَنَ اَفَ، «شَحَفَّتَلَاوَشَخُفَّ لَابَخِي اَلَهَلَلَا نِإف، شَيْءًا اَيَّ هَمَّ: مَّسَوَّهِيَلَعُ

يَا أَيُّهَا النَّفْسِمْ فِي وَيَقُولُونَ اللَّهُ بِهِ يُحْيِيكَ لَمَّا حَيَّوْكَ جَاءُوكَ وَإِذَا لَجَّ وَزَع

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

**«Яҳудийлардан бир гуруҳи Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи
васалламнинг олдиларига кириб, «Ассому алайкум», дейишди. Мен
буни фаҳмлаб қолиб: «Алайкумус сому вал лаънату», дедим. Шунда
Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:**

**«Шошилма, эй Оиша! Аллоҳ барча ишда юмшоқликни яхши
кўради», дедилар.**

**«Эй Аллоҳнинг Расули, уларнинг нима деганларини
эшитмадингизми?!» дедим.**

«Мен ҳам: «Ва сизларга ҳам», дедим», дедилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилишган.

Муслимнинг ривоятида:

**«Бас, Оиша эшитиб, уларни сўқди. Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу
алайҳи васаллам:**

**«Шошилма, эй Оиша! Албатта, Аллоҳ фаҳш ва сўкишни хуш
кўрмайди», дедилар ва Аллоҳ азза ва жалла «Ва ҳузурингга
келсалар, сен ила Аллоҳ сен билан саломлашмаган тарзда
саломлашурлар» оятини нозил қилди», дейилган.**

Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳунинг ўз амирларига ёзган қўлланма
хатида жумладан, «Ўз соҳибларини шошқалоқликдан ва фасоддан ман
қилади», дейилган эди.

Оқил ўз замонини таниган, ўзига керак нарсага уринган, тилини тийган бўлиши керак.

Ким ўз каломини амалидан ҳисобласа, ўзига фойдаси йўқ каломи оз бўлади», дейилган», дедилар».

Ибн Ҳиббон ва Ҳоким ривоят қилишган.

Хулоса қилиб айтадиган бўлсак, мўмин-мусулмон одам бир гапни айтишдан ёки ишни қилишдан олдин шошилмаслиги керак. Бу сифатни ўзига лозим тутган одам кам бўлмайди.

Фақатгина ҳамма тарафдан танилган, билинган ва буюрилган амалларга – охиратга оид ишларга шошилиш керак. Бунга шариатнинг ўзи амр қилган.

Таанний - шошилмасликнинг фойдаларидан:

1. Таанний – шошилмаслик дуонинг қабул бўлишига олиб боради.
2. Таанний Аллоҳ таоло ва Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга маҳбуб бўлган сифатлардандир.
3. Таанний кўп надоматнинг олдини олади.
4. Таанний сокинликка сабаб бўлади.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.